

PYHÄ PAIKKA

Onko sinulla pyhää paikkaa? Ehkä kotisi on sellainen. Ehkä jokin paikka luonnossa on sellainen, jossa käyt itkemässä. Ehkä kotikirkko on sellainen, jossa voit käydä latautumassa. Oikeastaan toivoisin, että kaikki Siikalatvan seurakunnan viisi kirkkoa olisivat pyhiä paikkoja, joita rakastamme ja joista haluaisimme kaikki yhdessä huolehtia.

Suurimman osan viikosta kirkot tekevät päätyötään eli seisovat keskellä kylää. Nykyisin kirkoissamme ei ole joka pyhä jumalanpalvelusta ja ovet ovat lukossa. Kirkko pyhänä paikkana julistaa sanomaa jo pelkällä olemassaolollaan. Kuitenkin kirkko on kauneimmillaan, silloin kun siellä on elämää. Valot palavat, kellot soivat, urut pauhaavat, ihmiset kokoontuvat yhdessä pyhälle paikalle Sanan ja Sakramenttien ääreen. Kirkon kaunistus ovat seurakuntalaiset, jotka sen täyttävät.

Tulena pyhänä on Mikkelinpäivä, Enkelien sunnuntai. Meillä näyttää tulleen tavaksi aloittaa rippikoulu juuri Mikkelinä, niin on tänäkin vuonna. Kaikki rippikouluun pyrkivät vanhempineen on kutsuttu tänä vuonna Rantsilan kirkkoon klo 12 alkavaan sanakirkkoon.

Sen jälkeen on kirkkokahvit ja rippikouluinfo. Siitä se rippikouluvuosi sitten alkaa. Rantsilan kirkko saa olla pyhänä paikkana, matkamme kohteena, ensi pyhänä.

Enkeleitä näemme harvemmin. Raamattu heistä puhuu monessa kohdassa. Vanhassa testamentissa kerrotaan Joosuasta, joka näki eräänä päivänä enkelin. Tapahtumasta kerrotaan näin: *Jerikon lähellä ollessaan Joosua näki eräänä päivänä edessään miehen, jolla oli paljastettu miekka kädessään. Joosua meni miehen luo ja kysyi häneltä: "Oletko meikäläisiä vai vihollisiamme?" Mies vastasi: "En kumpaakaan. Olen Herran sotajoukon päällikkö ja olen juuri saapunut tänne." Silloin Joosua lankesi polvilleen, kumartui maahan saakka ja sanoi: "Herrani, mitä tahdot minun tekevän?" Herran sotajoukon päällikkö sanoi Joosualle: "Riisu kengät jalastasi, sillä paikka, jossa seisot, on pyhä." Ja Joosua teki niin. Joos. 5: 13-15.*

Joosua riisui kengät jalastaan ja tunnusti, että hän asteli pyhällä maalla. Herran sotajoukon päällikkö eli enkelin esimies oli siinä hänen edessään. Ihmisenä Joosua tunsu pyhän läsnäolon, hän kysyi mitä hänen tulisi tehdä ja toimi sitten ohjeen mukaan. Hän riisui kenkensä ja hiljentyi Pyhän edessä. Simojoen Pekan laulussa Pyhän kosketus kuvataan tätä hetkeä.

Joskus ajaton kohtaa ajan, silloin Jumalan aavistaa.

Joskus rajaton rikkoo rajan, silloin Pyhä koskettaa.

Riisu kengät, maa, jolla seisot on Herran, pyhää ja puhdasta maata.

Katso ja kuuntele hiljaa, vaikka paljon et ymmärtää saata.

Paina pääsi, maa jolla seisot on Herran. Hän yksin puhuu ja kuulee, koskettaa meitä kuin viljaa, sillä Jumalan pelloilla tuulee.

Merja Jyrkkä

Siikalatvan seurakunta

kirkkoherra